

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/87/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120216999
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1120216999.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovič, právnej veci žalobcu: KP recovery, k.s., Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 46 404 503, správca úpadcu: SUCHÉ MIESTO s.r.o., Detvianska 7516/3, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 36 357 359, proti žalovanému: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 865 265, správca úpadcu: ZEPRIS s.r.o., Rovinka 324, 900 41 Rovinka, IČO: 35 761 024, za účasti intervenienta na strane žalovaného: ZEPRIS s.r.o., Rovinka 324, 900 41 Rovinka, IČO: 35 761 024, zast. Valko & Volný, s. r. o., Porubského 2, 811 06 Bratislava, IČO: 35 916 192, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti I., II. a IV. výroku uznesenia Mestského súdu Bratislava III zo dňa 15. júna 2023 č.k. B1-33Cb/178/2020-183, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III zo dňa 15. júna 2023 č.k. B1-33Cb/178/2020-183, vo výrokoch I., II. a IV. potvrdzuje.
- II. Žalovaný a intervenient na strane žalovaného majú nárok proti žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom odmietol žalobu na obnovu konania zo dňa 01.06.2020, doručenú dňa 08.06.2020, v celom rozsahu. Druhým výrokom návrh na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/1/2011-496 zo dňa 13.12.2019 zamietol. Tretím výrokom určil, že žalovaný nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Štvrtým výrokom priznal intervenientovi na strane žalovaného proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 397 písm. a), § 400, § 403 ods. 1 a 2, § 406, § 409, § 412 ods. 1, § 413 ods. 1 písm. b), čl. 2 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 47 ods. 1, 4 a 5, § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), § 13 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“).
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 08.06.2020 bola súdu doručená žaloba na obnovu konania, ktorou sa žalobca domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/1/2011, odloženia právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/1/2011-496 a zároveň žiadal priznať trovy konania v rozsahu 100 %.
3. Dňa 11.08.2022 vydal súd uznesenie č.k. 33Cb/178/2020-58, ktorým žalobu na obnovu konania odmietol, návrh na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/1/2011-496 zo dňa 13.12.2019 zamietol a nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej

zo strán. Žalobca podal proti predmetnému uzneseniu odvolanie. O odvolaní rozhodol uznesením č.k. 4Cob/148/2022-116 Krajský súd v Bratislave tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/178/2020-58 zo dňa 11.08.2022 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Súd po dôkladnom preštudovaní kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu k prejednávaniu konaniu vyžiadal zapožičať a pripojil spisy vedené v konaniach Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/1/2011 (konanie, v ktorom sa žiada obnova konania) a pod sp. zn. 2Cbi/14/2012. Uvedené je preukázané úradným záznamom obsiahnutým v súdnom spise. Súd dôkladne preštudoval súdny spis sp. zn. 28Cb/1/2011. Súčasťou spisu je aj rozhodcovský rozsudok Rsp V-41/2007 vydaný Slovenskou obchodnou a priemyselnou komorou, na základe čoho nepovažoval súd za potrebné a hospodárne vyžiadať si od uvedenej inštitúcie rozhodcovský spis. V prípade konania vedeného na súde pod sp. zn. 2Cbi/14/2012 sa jednalo o incidenčné konanie, ktorého predmetom bola žaloba správcu úpadcu SUCHÉ MIESTO s.r.o. (žalobca v tomto konaní) o určenie popretej pohľadávky. Z predmetného spisu vyplýva, že spoločnosť SUCHÉ MIESTO s.r.o. si svoju pohľadávku proti spoločnosti ZEPRIS s.r.o., v danom čase priznanú rozhodcovským rozsudkom, prihlásila do konkurzu na majetok ZEPRIS s.r.o. dňa 16.03.2012. Po popreť pohľadávky správcom a veriteľmi v konkurze na majetok ZEPRIS s.r.o. podala spoločnosť SUCHÉ MIESTO s.r.o. incidenčnú žalobu, ktorou sa domáhala určenia popretej pohľadávky. Dňa 14.09.2021 súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 2Cbi/14/2012-383 incidenčnú žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. O odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí incidenčnej žaloby rozhodoval odvolací súd, ktorý rozsudkom č.k. 4CoKR/12/2022-539 zo dňa 29.09.2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí incidenčnej žaloby, ktorej predmetom bolo uplatnenie pohľadávky v konkurze vyhlásenom na majetok spoločnosti ZEPRIS s.r.o. nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2022. S ohľadom na popísané úkony mal súd za to, že urobil zadosť požiadavkám odvolacieho súdu obsiahnutým v bode 21. kasačného uznesenia.

5. Súd ustálil právny stav tak, že je nepochybné, že pôvodné konanie bolo konaním o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Taktiež je nepochybné, že stranami pôvodného konania (voči ktorým bol vydaný rozsudok) boli spoločnosti ZEPRIS s.r.o. (ako žalobca) a SUCHÉ MÝTO s.r.o. (ako žalovaný). S ohľadom na § 47 ods. 1, 4, 5 ZKR bol súd nútený opätovne konštatovať, že pre rozhodnutie o podanej žalobe na obnovu konania je v súčasnom procesnom štádiu kľúčové vyriešiť otázku, či spor o zrušení rozhodcovského rozsudku je majetkovým sporom, resp. sporom, ktorý sa týka majetku podliehajúceho konkurzu a s tým súvisiace oprávnenie správcu konať za úpadcu. Zodpovedanie predmetnej otázky súčasne vyrieši právnu otázku, či je žalobca oprávnenou osobou na podanie žaloby na obnovu konania alebo nie. Pri rešpektovaní čl. 2 ods. 2 CSP, bol súd presvedčený, že je opätovne namieste prikloniť sa k právnym záverom vyjadreným v zrušenom rozhodnutí a konštatovať, že konanie o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je majetkovým sporom, resp. sporom, ktorý sa týka majetku podliehajúceho konkurzu. Uvedený záver je plne odôvodnený judikatúrou Ústavného súdu SR, ale aj inštančne nadriadeného odvolacieho súdu (ktorého rozhodnutie uvedie súd príkladmo aj v ďalších častiach odôvodnenia). Poukázal na Ústavný súd SR a jeho nálež III. ÚS SR 710/2014-35 zo dňa 10.02.2015. S ohľadom na kasačné rozhodnutie odvolacieho súdu uvedie súd dôvody, pre ktoré je možné citovaný nálež aplikovať aj na prejednávané konanie. Uviedol, že predmetný nálež je nutné aplikovať na posudzovanie všetkých žalôb o zrušenie rozhodcovského rozsudku (nie je podstatné, že v konaní pre ÚS SR sa riešila iná právna otázka - zákonné prerušenie konania). Pri ustálení, že konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je majetkovým konaním (rozhodnutím sa majetok priamo nezväčší ani nezmenší) a následnej logickej aplikácii ustanovení § 44 ods. 1, § 47 ods. 1, 4, 5 ZKR je nutné dôjsť k záveru, že správca nie je oprávnený v týchto konaniach konať v mene úpadcu (samozrejme vrátane podania žaloby na obnovu konania). Ak teda v pôvodnom konaní bol stranou konania úpadca: SUCHÉ MIESTO s.r.o., so sídlom Detviarska 7516/3, Bratislava, IČO: 36 357 359, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté a tento subjekt mal v konaní 28Cb/1/2011 vystupovať ako žalovaný, potom subjektom oprávneným na podanie žaloby na obnovu konania je rovnako spoločnosť SUCHÉ MIESTO s.r.o. podľa § 400 CSP. Keďže žalobu na obnovu konania podal správca konkurznej podstaty, ktorý nebol stranou konania, ide o subjekt, ktorý podľa zákona (§ 400 CSP a nasl.) nemal oprávnenie podať žalobu na obnovu konania, preto súd žalobu odmietol v zmysle § 413 ods. 1 písm. b) CSP, nakoľko vyhodnotil, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou (za použitia § 44 ods. 1, § 47 ods. 1, 4, 5 ZKR a čl. 2 ods. 2 CSP).

6. Na podporu svojich právnych záverov poukázal súd na ustálenú rozhodovaciu prax odvolacích súdov v Slovenskej republike (vrátane senátu rozhodujúceho o odvolaní), ktorá je zhodná s právnymi

závermi uvedenými v tomto uznesení. Jedná sa napr. o uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/57/2021-848 zo dňa 19.07.2021, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/3/2021, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co/14/2021, uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/215/2018.

7. Odvolací súd v bode 21. odôvodnenia kasačného uznesenia taktiež uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude tiež posúdiť otázku res iudicata v posudzovanom prípade. Hoci odvolací súd nespresnil, čo má na mysli pod posúdením otázky res iudicata v posudzovanom prípade, možno sa domnievať, že narážal na konanie, v ktorom úpadca SUCHÉ MIESTO s.r.o. ako žalobca podaním datovaným dňa 04.06.2020 podal proti spoločnosti ZEPRIS s.r.o. žalobu na obnovu konania, ktorá bola na súde prvej inštancie vedená pod sp. zn. 33Cb/86/2020, pričom spoločnosť SUCHÉ MIESTO s.r.o. sa v tomto konaní domáhala povolenia obnovy pôvodného konania. Uznesením č.k. 33Cb/86/2020-152, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2022, súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania spoločnosti SUCHÉ MIESTO s.r.o. na základe § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol ako podanú oneskorene. V prvom rade súd konštatoval, že považoval za nadbytočné vysporiadávať sa s otázkou res iudicata, vzhľadom na to, že žalobu na obnovu konania odmieta z čisto procesného dôvodu, teda z dôvodu, že ju podala neoprávnená osoba. Tento procesný postup znamená, že súd nie je ďalej povinný sa zaoberať samotným obsahom žaloby a prípadnou prekážkou už právoplatne rozhodnutej veci. Pre danie zadosť kasačnému uzneseniu však možno uviesť nasledovné. Ak by sa žalobca stal žalovaným a žalovaný žalobcom, pričom by sa nevyskytla žiadna nová skutočnosť, ktorá by zmenila skutkový stav žaloby, ešte stále bude trvať prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Z uvedeného vyplýva, že by sa nejednalo o prekážku res iudicata, keďže sporové strany v prejednávacom konaní sú odlišné subjekty od tých, ktoré vystupovali v konaní sp. zn. 33Cb/86/2020. Táto skutočnosť však nemení nič na tom, že súd by sa iným rozhodnutím ako odmietnutím prejednávanej žaloby na obnovu konania dopustil nezákonného postupu - konkrétne postupu v rozpore s § 44 ods. 1, § 47 ods. 1, 4, 5 ZKR a čl. 2 ods. 2 CSP.

8. Žalobca spolu s návrhom na obnovu žaloby podal návrh na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb/1/2011-496. Keďže účinky rozhodnutia o odklade právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia na návrh strany trvajú len do skončenia konania o obnove konania a z dôvodu, že súd žalobu na obnovu konania odmietol a nebude sa ďalej ňou zaoberať, rozhodol, že návrh na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti zamietne.

9. V konaní bol úspešný žalovaný, preto by mu podľa § 255 ods. 1 CSP mala byť priznaná náhrada trov konania. Keďže však žalovanému v konaní nevznikli žiadne výdavky, súd mu náhradu trov konania nepriznal. V konaní vystupoval na strane procesne plne úspešného žalovaného intervenient, ktorému vznikli trovy konania z titulu právneho zastúpenia. Z uvedeného dôvodu súd priznal intervenientovi na strane žalovaného proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že ho podáva proti výrokom I., II. a IV., z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP.

Žalobca mal za to, že v konaní neexistovali procesné predpoklady pre odmietnutie žaloby na obnovu konania v zmysle § 413 ods. 1 písm. b) CSP. Odmietnutím žaloby na obnovu konania ako podanej neoprávnenou osobou, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a zasiahol do jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Poukázal na uznesenie odvolacieho súdu v bode 21. odôvodnenia. Mal za to, že súd sa po vrátení veci v novom konaní vôbec neriadil záväzným právnym názorom a pokynmi odvolacieho súdu vyslovenými v bode 19. a v druhej vete bodu 21. zrušovacieho uznesenia. Súd otázku existencie prekážky res iudicata posudzoval mimo rámca právneho názoru odvolacieho súdu (bod 19. zrušovacieho uznesenia) a bez zohľadnenia obsahu žaloby žalobcu na obnovu konania. Žalobca v žalobe na obnovu konania totiž neexistenciu akejkoľvek prekážky res iudicata uviedol v časti týkajúcej sa rozhodcovského rozsudku a skoršieho existujúceho rozsudku Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory č.k. Rsp V-41/2007. Zo zrušovacieho uznesenia je taktiež evidentné, že pokyn posúdenia otázky res iudicata uviedol odvolací súd v kontexte s právnym názorom vysloveným v bode 19. zrušovacieho uznesenia ako následnú úlohu súdu po pripojení rozhodcovského rozsudku (cit. v bode 19.) a pripojení spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 28Cb/1/2011.

Súd taktiež nepostupoval podľa pokynu odvolacieho súdu a nezisťoval, či žalobca prihlásil do konkurzu na majetok spol. ZEPRIS, s.r.o. pohľadávku spol. SUCHÉ MIESTO, s.r.o. po nadobudnutí právoplatnosti pôvodného rozsudku vydaného v pôvodnom konaní, teda po zrušení rozhodcovského rozsudku.

Žalobca mal za to, že súd po vrátení veci odvolacím súdom nepostupoval v novom konaní podľa záväzného právneho názoru a pokynov odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 a 3 CSP, čím súd prvej inštancie porušil právo žalobcu na súdnu ochranu, skončenie veci v primeranej dobe a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti výroku II. uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti pôvodného rozsudku, súd zamietnutie tohto návrhu odôvodnil tak, že účinky rozhodnutia o odklade právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia na návrh strany trvajú len do skončenia konania o obnove konania a z dôvodu, že súd žalobu na obnovu konania odmietol a nebude sa ďalej ňou zaoberať, rozhodol, že návrh na odloženie právoplatnosti a vykonateľnosti zamietne. S poukazom na argumentáciu žalobcu uvedenú v tomto odvolaní ako aj v samotnej žalobe na obnovu konania ako aj na skutočnosť, že výrok II. uznesenia v danom prípade je tzv. závislým výrokom, považuje žalobca za nesprávny aj výrok o zamietnutí návrhu na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti a z procesnej opatrnosti a v súlade s poučením súdu prvej inštancie podal odvolanie aj proti výroku II. uznesenia.

Vzhľadom na obsah žaloby na obnovu konania ako aj časť II. odvolania je žalobca presvedčený, že pre odklad právoplatnosti a vykonateľnosti sú v tomto konaní jednoznačne dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré žalobca vzhliada najmä v skutočnosti, že dňa 14.09.2021 bol Okresným súdom Bratislava I v incidenčnom konaní vyhlásený rozsudok, ktorým Okresný súd Bratislava I zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu, pričom v bode 32. predmetného rozsudku súd uviedol, že „po právoplatnom zrušení rozhodcovského rozsudku Rsp V-19/2008 v celom rozsahu súd nárok žalobcu vyhodnotil ako nepreukázaný a vo veci ďalej nevykonával ďalšie dokazovanie...“. Žalobca podal proti predmetnému rozsudku odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoKR/12/2022 rozhodol rozsudkom zo dňa 29.09.2022 č.k. 4CoKR/12/2022- 539 tak, že výrokom I. potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 2Cbi/14/2012-383 zo dňa 14.09.2021, výrokom II. náhradu trov odvolacieho konania žalovanému v 1. a 3. rade nepriznal a výrokom III. priznal žalovanému v 2. rade proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.09.2021 č.k. 2Cbi/14/2012-383 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.09.2022 č.k. 4CoKR/12/ 2022-539 tak nadobudol právoplatnosť dňa 04.11.2022.

Vzhľadom na právoplatné zamietnutie žaloby žalobcu v incidenčnom konaní z dôvodu a s poukazom, že bol zrušený rozhodcovský rozsudok pôvodným rozsudkom a nárok žalobcu v celom rozsahu vyhodnotil súd v incidenčnom konaní ako nepreukázaný, je požiadavka na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti pôvodného rozsudku omnoho viac žiadúca a aktuálnejšia, než tomu bolo pri podaní žaloby na obnovu konania spolu s návrhom na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti. Odkladom právoplatnosti a vykonateľnosti pôvodného rozsudku bude dočasne eliminovaný jeho nepriaznivý dôsledok a dnes už reálna hrozba nenapraviteľnej ujmy v podobe bezprecedentného zásahu do práva na spravodlivý proces a ústavného práva žalobcu vlastniť majetok, čím následne bude možné ochrániť reálnu vymožitelnosť a uspokojenie pohľadávky žalobcu v konkurznom konaní na majetok spol. ZEPRIS s.r.o., ktorá bola zároveň najvyššou pohľadávkou zo všetkých prihlásených.

S odkazom na vyššie uvedenú argumentáciu žalobcu v tomto odvolaní a s poukazom na skutočnosť, že výrok IV. uznesenia v danom prípade je tzv. závislým výrokom, žalobca považuje výrok IV. uznesenia za nesprávny a z procesnej opatrnosti a v súlade s poučením súdu prvej inštancie podal odvolanie aj proti výroku a IV. uznesenia.

Nad rámec uvedeného si žalobca dovoľuje akcentovať, že intervenient nie je stranou v konaní, iba podporuje stranu žalovaného v konaní. V zmysle § 255 ods. 1 CSP platí, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca má za to, že nárok na náhradu trov konania podľa § 255 a nasl. CSP môže byť priznaný len strane konania a podľa pomeru jej úspechu vo veci. Intervenient nie je stranou v konaní, a preto mu nemohol vzniknúť nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi ako strane v konaní obzvlášť za stavu, keď súd prvej inštancie vo výroku III. nepriznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby Krajský súd v Bratislave postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) a d) CSP zrušil uznesenie Mestského súdu Bratislava III zo dňa 15.06.2023 sp. zn. B1-33Cb/178/2020 a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, event. aby Krajský súd v Bratislave postupom podľa § 390 písm. a) a b) CSP rozhodol vo veci sám, a to tak, že zmení uznesenie Mestského súdu Bratislava III zo dňa

15.06.2023, sp. zn. B1- 33Cb/178/2020 a vydá nasledovný „Súd povoľuje obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/1/2011 v celom rozsahu.“ „Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov súdneho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.“

Súčasne žalobca navrhol, aby Krajský súd v Bratislave v súlade s § 412 ods. 1 a 2 CSP odložil právoplatnosť ako aj vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.12.2019 č.k. 28Cb/1/2011-496.

Žalobca zároveň žiadal, aby Mestský súd Bratislava III po právoplatnom povolení obnovy konania a vykonaní dokazovania žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave zo dňa 30.11.2010 č.k. Rsp V - 19/2008 zamietol a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov pôvodného konania a obnoveného konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

11. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril intervenient, ktorý uviedol, že právny záver súdu, že žalobca nebol a nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby na obnovu konania, a teda nie je oprávnený domáhať sa obnovy pôvodného konania, sa opiera o právny názor súdu, že žalobca nebol stranou pôvodného konania a nie je teda splnená podmienka podľa § 400 CSP. Pôvodné konanie bolo konaním o žalobe žalobcu ZEPRIŠ proti žalovanému SUCHÉ MIESTO, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. V priebehu pôvodného konania bol na spoločnosť ZEPRIŠ, ako aj na spoločnosť SUCHÉ MIESTO, vyhlásený konkurz.

Považuje za nepochybné, že rozhodovacia súdna prax, vrátane rozhodovacej činnosti senátu prejednávajúceho odvolanie, ustáleným spôsobom, výslovne a jednoznačne uzatvára, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa netýkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi v zmysle § 47 ZKR.

Keďže žalobca nebol sporovou stranou pôvodného konania a v neprospech žalobcu nemohol byť a nebol vydaný rozsudok v pôvodnom konaní, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.01.2020, žalobca nebol a v zmysle § 400 CSP nemohol byť oprávnený na podanie žaloby na obnovu konania.

Žalobca vo svojich podaniach, a rovnako je to v odvolaní, nepretržite opakuje, že bol konaním Okresného súdu Bratislava I v pôvodnom konaní pozbavený procesnej subjektivity, čím malo dôjsť k porušeniu zákonom priznaných práv žalobcu (napr. str. 6, 7, 8 odvolania).

Intervenient v tejto súvislosti zdôraznil, že otázka procesnej subjektivity žalobcu nebola v pôvodnom konaní nikdy predmetom spochybňovania. Žiadne z tvrdení žalobcu uvedené v priebehu tohto konania nepreukazovalo, a ani len nepoukazovalo na to, že by konajúci súd v pôvodnom konaní kedykoľvek spochybnil otázku, či má žalobca spôsobilosť na práva a povinnosti. Naopak, skutočnosť, ktorú uvádza sám žalobca, že Okresný súd Bratislava I doručoval žalobcovi „Oznámenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.11.2019“, preukazuje, že Okresný súd Bratislava I v pôvodnom konaní mal za to, že žalobca má spôsobilosť na práva a povinnosti, hoci, ako vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku vydaného v pôvodnom konaní, konajúci súd mal za to, že žalobca nebol sporovou stranou pôvodného konania. Otázka aktívnej či pasívnej legitimácie na vedenie sporového konania je však odlišnou otázkou od procesnej subjektivity, v súvislosti s ktorou žalobca spochybňuje konanie Okresného súdu Bratislava I v pôvodnom konaní.

Z uvedeného je zrejmé, že tvrdenia žalobcu o údajnej strate procesnej subjektivity v pôvodnom konaní sú bezpredmetné. Rovnako tvrdenie žalobcu uvedené na str. 3 odvolania, podľa ktorého boli žalobcovi v pôvodnom konaní odňaté jemu patriace procesné práva, je nepravdivé. Keďže žalobca, ako vyplýva z vyššie uvedených častí tohto vyjadrenia intervenienta, nebol sporovou stranou pôvodného konania a neexistoval ani žiadny právny dôvod, aby sa žalobca na pôvodnom konaní zúčastňoval v akomkoľvek inom procesnom postavení odlišnom od sporovej strany, žalobcovi žiadne procesné práva v zmysle aplikovateľných právnych predpisov neprináležali.

Keďže žalobca v pôvodnom konaní žiadne procesné práva nemal, nemohli mu byť tieto práva ani odňaté. Teda aj tvrdenie žalobcu o odňatí procesných práv v pôvodnom konaní je nesprávne. Žalobca v odvolaní zavádzajúco interpretuje stanoviská odvolacieho súdu, ktoré sú obsahom uznesenia KS a opakovane v texte odvolania uvádza, že súd nepostupoval podľa pokynov odvolacieho súdu uvedených v uznesení KS (napr. str. 10, 11 odvolania).

Z uznesenia 2 je však zrejmé, že súd rešpektoval pokyny a právne názory odvolacieho súdu, svoje závery riadne a rozsiahlo odôvodnil detailným popisom úvah, ktoré súd viedli pri posudzovaní skúmaného prípadu, pričom súd v uznesení 2 poukázal na konkrétne zákonné ustanovenia a ustálenú rozhodovaciu súdnu prax, vrátane rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, odvolacích súdov a dokonca senátu rozhodujúceho o odvolaní, ktoré potvrdzujú argumentáciu a závery súdu.

Intervenient považuje za dôležité zdôrazniť, že keď sa dňa 19.07.2021 senátu Krajského súdu v Bratislave javil správny záver vyjadrený v jeho uznesení č.k. 4Cob/57/2021-848, podľa ktorého nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku uplatnený v pôvodnom konaní nebol majetkového charakteru a netýkal sa majetku spoločnosti SUCHÉ Miesto, je v súlade s princípom právnej istoty dôvodné predpokladať, že k úplne rovnakému záveru dospeje tento istý senát aj v konaní o žalobe na obnovu konania. Je zrejmé, že akýkoľvek iný záver by nebol spravodlivý a bol by flagrantným a exemplárnym príkladom porušenia princípu právnej istoty a ústavou garantovaných práv žalovaného a intervenienta. Štvrtou výhradou odvolacieho súdu uvedenou v uznesení KS (ods. 19.) bolo nepripojenie rozhodcovského rozsudku k spisu v konaní o žalobe na obnovu konania. Ako súd uviedol v uznesení 2 (ods. 15.), rozhodcovský rozsudok tvoril súčasť spisu pôvodného konania, ktorý si súd pripojil k spisu v konaní o žalobe na obnovu konania, a teda aj táto výhrada odvolacieho súdu bola vyriešená v zmysle pokynov odvolacieho súdu. V poradí piatou výhradou odvolacieho súdu uvedenou v uznesení KS (ods. 19.) bolo poukázanie na skutočnosť, že súd nezistil, či žalobca po zrušení rozhodcovského rozsudku prihlásil pohľadávku do konkurzu na majetok ZEPRIS.

V uznesení 2 súd uviedol (ods. 15.), že k spisu v konaní o žalobe na obnovu konania pripojil aj spis z konania sp. zn. 2Cbi/14/2012-383, v ktorom Okresný súd Bratislava I rozhodoval o incidenčnej žalobe spoločnosti SUCHÉ Miesto, ktorej predmetom bolo určenie pohľadávky, ktorá bola v konkurze na majetok ZEPRIS popretá čo do dôvodu a výšky. Stranou tohto konania na strane žalobcu bol v zmysle § 47 ods. 5 ZKR namiesto úpadcu správca, ktorým je žalobca.

Z uvedeného vyplýva, že pripojením spisu, ktorý viedol Okresný súd Bratislava I pod sp. zn. 2Cbi/14/2012-383, k spisu v konaní o žalobe na obnovu konania, zistením výsledku incidenčného konania a právoplatnosti rozsudku o zamietnutí incidenčnej žaloby žalobcu o určenie pohľadávky, súd splnil aj pokyn odvolacieho súdu v časti preverenia otázky prihlásenia pohľadávky do konkurzu na majetok ZEPRIS.

V ods. 21. uznesenia KS odvolací súd uložil súdu povinnosť „posúdiť otázku res iudicata v posudzovanom prípade“, ktorá bola poslednou výhradou odvolacieho súdu vzťahujúcou sa k uzneseniu 2.

V uznesení 2 súd uviedol, že vzhľadom na podanie žaloby na obnovu konania neoprávnenou osobou a z tohto vyplývajúcu povinnosť súdu žalobu odmietnuť, sa môže posudzovanie otázky res iudicata javiť ako nadbytočné, avšak napriek uvedenej skutočnosti súd v uznesení 2 (ods. 19.) podrobne odôvodnil, prečo v konaní o žalobe na obnovu konania, v ktorom v procesnom postavení žalobcu vystupuje žalobca a v konaní o žalobe na obnovu pôvodného konania, ktorá bola vedená Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/86/2020, a v ktorom v procesnom postavení žalobcu vystupovala spoločnosť SUCHÉ Miesto, nemôže ísť o res iudicata. Intervenient pre úplnosť uvádza, že žaloba na obnovu pôvodného konania, ktorá bola na základe žaloby spoločnosti SUCHÉ Miesto vedená Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/86/2020, bola odmietnutá uznesením súdu č.k. 33Cb/86/2020-152, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2022.

Je teda zrejmé, že súd sa v uznesení 2 riadne vysporiadal aj s touto šiestou a poslednou výhradou odvolacieho súdu uvedenou v uznesení KS.

Názor žalobcu uvedený na str. 10 odvolania, podľa ktorého odvolací súd poznámku o potrebe posúdiť otázku res iudicata uviedol vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku, je zjavne nesprávny. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že otázka skôr rozhodnutej veci vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku, ktorý bol zrušený v pôvodnom konaní, nemôže mať ani teoreticky na posúdenie oprávnenosti žalobcu podať žalobu na obnovu konania, a teda na posúdenie otázky, či žalobca spĺňa podmienku uvedenú v § 400 CSP, žiadny vplyv.

Bez ohľadu na výsledok prípadného posúdenia, či rozhodcovským rozsudkom bola alebo nebola porušená zásada res iudicata, žalobca nebol sporovou stranou pôvodného konania, a preto nebol podľa § 400 CSP oprávnený na podanie žaloby na obnovu konania. Z uvedeného dôvodu konajúci súd nemohol rozhodnúť inak ako žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. b) odmietnuť.

Z uvedeného je zrejmé, že súd pri vysporiadaní sa s výhradou odvolacieho súdu vzťahujúcou sa k otázke res iudicata postupoval správne.

Prostredníctvom odvolania žalobca napadol aj výrok IV. uznesenia 2, ktorým bol intervenientovi priznaný nárok na náhradu trov konania. Podľa názoru žalobcu možno náhradu trov konania priznať iba strane sporu.

S intervenientom koná súd rovnako ako so stranou sporu, pričom mu doručuje predložené listiny, predvoláva ho na pojednávanie, prijíma a doručuje stranám sporu podania intervenienta a pod.. Vzhľadom na toto postavenie intervenienta má intervenient z hľadiska nároku na náhradu trov konania, resp. povinnosti hradiť trovy konania rovnaké postavenie ako strana sporu. Spoločnosť ZEPRIS

poukázala na skutočnosť, že tento záver intervenienta potvrdzuje aj rozhodovacia prax súdov, vrátane Krajského súdu v Bratislave, napr. v uznesení sp. zn. 4Cob/165/2020. Z uvedeného vyplýva, že intervenient má nárok na náhradu trov v konaní o žalobe na obnovu konania a výrok IV. uznesenia 2 je, rovnako ako ostatné výroky uznesenia 2, správny.

V súvislosti s návrhom žalobcu na odloženie právoplatnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní intervenient uviedol, že vzhľadom na podanie žaloby na obnovu konania neoprávnenou osobou, ktorej následkom je nevyhnutná neúspešnosť podanej žaloby, nemôžu existovať ani dôvody na odklad právoplatnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní, ktorého sa žalobca tiež domáha prostredníctvom žaloby na obnovu konania.

Na základe skutočností uvedených v tomto vyjadrení intervenienta spoločnosť ZEPRIS žiada, aby odvolací súd potvrdil uznesenie 2 podľa § 387 ods. 1 CSP a zaviazal žalobcu na úhradu trov odvolacieho konania.

Súhlas žalovaného v zmysle § 85 CSP s týmto vyjadrením intervenienta v tomto konaní o žalobe na obnovu konania je predložený odvolaciemu súdu priamo žalovaným.

12. Podaním zo dňa 21.07.2023 bol súdu doručený súhlas s vyjadrením intervenienta, udelený v súlade s ust. § 85 CSP.

13. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP bez nariadenia pojednávania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu, s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a je potrebné rozhodnutie súdu potvrdiť ako vecne správne v súlade ust. § 387 ods. 1 CSP.

Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.

14. Podľa § 397 písm. a) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

15. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

16. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

17. Podľa § 406 CSP, v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

18. Podľa § 409 CSP, na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Podľa § 412 ods. 1 CSP, súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa § 413 ods. 1 písm. b) CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná neoprávnenou osobou.

21. Podľa čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

22. Podľa § 47 ods. 1, 4, 5 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho

úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu. V konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby. Súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

23. Podľa § 44 ods. 1 ZKR, oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

24. Podľa § 13 ods. 1 ObZ, ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

25. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Ako nosný dôvod odvolania voči výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania odvolateľ uviedol, že sa jedná o nesprávny názor a právne posúdenie, pričom následným procesným postupom súd zasiahol do práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie v takej miere, že došlo k odňatiu práva konať pred súdom. Považuje poukázanie súdu na nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.02.2015, sp. zn. III. ÚS 710/2014 ako príliš formalistické a považuje odmietnutie žaloby na obnovu konania za zjavne predčasnú. Odvolací súd má za to, že uznesenie zaťažené odvolaním žalobcu vo výroku I. je vecne správne a dôvodné. Odvolací súd dáva do pozornosti žalobcovi, že pôvodné konanie bolo konaním o žalobe žalobcu ZEPRIS proti žalovanému SUCHÉ MIESTO, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku. V priebehu pôvodného konania bol na spoločnosť ZEPRIS, ako aj na spoločnosť SUCHÉ MIESTO, vyhlásený konkurz. Odvolací súd zdôrazňuje správnosť úvah súdu prvej inštancie, ktorý skúmal posúdenie otázky, či sporovou stranou v procesnom postavení žalovaného bola spoločnosť SUCHÉ MIESTO, ako úpadca, alebo žalobca, ako správca. Z uvedeného bolo potrebné ustáliť, či sa pôvodné konanie týkalo majetku spoločnosti SUCHÉ MIESTO, podliehajúceho konkurzu. Z konania vyplynulo, že sa nejedná o majetkový spor, v ktorom sa jedna strana domáha plnenia majetkovej povahy, alebo o prípady reflektujúce majetkovú povahu. Súd správne uviedol, že predmet pôvodného konania nemal majetkovú povahu a dopad výkonu rozhodnutia vo veci samej v pôvodnom konaní na majetok spoločnosti SUCHÉ MIESTO, je vylúčený z podstaty veci, keďže nárokom uplatňovaným v pôvodnom konaní nebol nárok na plnenie ani na určenie vlastníckeho, či iného práva.

28. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil s názorom intervenienta, ktorý uviedol, že v zmysle § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, je predmetom konania o zrušení rozhodcovského rozsudku preskúmanie podmienok vydania rozhodcovského rozsudku, ale v žiadnom prípade nie rozhodovanie o majetkových právach sporových strán. Tento názor podporil doktrínálnym výkladom, podľa ktorého dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku sú vo svojej podstate procesného charakteru, a nemajú byť bránou na meritórný prieskum rozhodcovského rozsudku.

29. K ďalšej odvolacej námietke, spočívajúcej v (ne)zistovaní prihlásenia pohľadávky do konkurzu po zrušení rozhodcovského rozsudku, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa po kasačnom rozhodnutí odvolacieho súdu riadil záväzným právnym názorom a pokynmi odvolacieho súdu, obsiahnuté v bode 19. odôvodnenia kasačného uznesenia, ako aj v druhej vete bodu 21. zrušujúceho uznesenia. Odvolací súd zastáva právny názor, že súd prvej inštancie rešpektoval pokyny a právne názory odvolacieho súdu, svoje závery riadne a rozsiahlo odôvodnil, čím zabezpečil preskúmateľnosť

svojho rozhodnutia. Rovnako tak súd poukázal na konkrétne zákonné ustanovenia a ustálenú rozhodovaciu súdnu prax, vrátane rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, odvolacích súdov, ktoré potvrdzujú argumentáciu a závery súdu.

30. Odvolací súd považuje za potrebné, aby ozrejmil svoje myšlienky, uvedené v kasačnom uznesení, ktoré predchádzalo odvolaním zaťažnému rozhodnutiu. Odvolací súd v namietanej časti uviedol, že „Súd mal zistiť, či si žalobca prihlásil po zrušení rozhodcovského rozsudku svoju pohľadávku do konkurzu na majetok žalovaného. V prípade, ak áno, po posúdení výsledku incidenčnej žaloby bude ovplyvnená majetková podstata a výsledok sa bude týkať majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi.bez posúdenia vytknutých nedostatkov, sa môže javiť ako nanajvyš pravdepodobné, že záver súdu o tom, že správca nebol stranou konania aktívne legitimovanou na podanie žaloby na povolenie obnovy konania je predčasný, a odmietnutie žaloby v zmysle § 413 ods. 1 písm. b) CSP, je nesprávne“. Z tohto citovaného textu je zrejmé, že odvolací súd mal na mysli pravdepodobnosť a nie ustálený právny fakt, ako sa snaží nesprávne interpretovať myšlienky odvolacieho súdu žalobca. Ak by bol žalobca v incidenčnom konaní úspešný, mal by nespornú a zistenú pohľadávku, ktorá by ovplyvnila majetkovú podstatu úpadcu. Odvolací súd zistil, že v incidenčnom konaní č.k. 4CoKR/12/2022-539 zo dňa 29.9.2022 nebol žalobca úspešný, preto jeho pohľadávka neovplyvní majetkovú podstatu úpadcu. Rozsudok súdu o zamietnutí incidenčnej žaloby nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2022. Predmetom konania o zrušení rozhodcovského rozsudku je preskúmanie podmienok vydania rozhodcovského rozsudku, ale nie rozhodovanie o majetkových právach sporových strán. Preto správca úpadcu nebol oprávnenou osobou na podanie žaloby na obnovu konania.

31. Vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu SR, III.ÚS SR 710/2014-35 zo dňa 10.02.2015, odvolací súd konštatuje, že spor o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je majetkovým sporom, resp. sporom, ktorý sa týka majetku podliehajúceho konkurzu, nemôže za úpadcu konať správca úpadcu. Správca preto nebol oprávnený podať návrh na obnovu konania.

32. Odvolací súd preto potvrdil odmietnutie žaloby na obnovu konania zo dňa 01.06.2020 v súlade s § 387 ods. 1 CSP.

33. Žalobca podal odvolanie aj proti zamietnutiu návrhu na odklad právoplatnosti a vykonateľnosti pôvodného rozsudku. Namietal, že je stále presvedčený, že pre odklad právoplatnosti a vykonateľnosti sú v tomto konaní dané dôvody hodné osobitého zreteľa. Odvolací súd pripomína, že tento výrok predstavuje výrok závislý k výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania, preto súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 15. júna 2023 aj v tomto výroku.

34. Žalobca napadol odvolaním aj výrok, ktorým súd prvej inštancie priznal intervenientovi na strane žalovaného proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Akcentoval na skutočnosť, že intervenient nie je stranou v konaní, iba podporuje stranu žalovaného. Nemohol mu preto vzniknúť nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, ako strane v konaní, obzvlášť za stavu, keď súd prvej inštancie vo výroku III. nepriznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd zastáva právny názor, že s intervenientom koná súd rovnako, ako so stranou sporu. Z hľadiska nároku na náhradu trov konania, resp. povinnosti nahradiť trovy konania, disponuje intervenient rovnakým postavením ako strana sporu (bližšie pozri napr. uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/165/2020-882 zo dňa 18.03.2021). Postupujúc v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd potvrdil aj tento odvolaním zaťažný výrok uznesenia súdu prvej inštancie, pretože vykazuje známky vecnej správnosti.

35. V odvolaní odvolateľ neargumentuje žiadnymi skutočnosťami, s ktorými by sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom, iný, než napadnutým uznesením vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako aj intervenientovi na strane žalovaného priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

37. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).